

ρακείθε λιγάκι. Έκει, κατά το χάλασμα του Μπραί-
μη. Έκει, στην άλλη την άκρη της Τάμπιας είναι
το Μπραίμη το χάλασμα.

Μά έσύ, σέ φαντάζουμαι και κοιτάζεις άκρόμ' άλ-
λου, όχι κατά τή θάλασσα πιά, μόνο στα σπαρ-
μέν' αυτά τά χωράφια που άπλώνουνται μπρός μας,
μέ βόλους τρανός σά βράχους στημένους έδω κ'
έκει, ως κοντά στάκρογιάλι. Κοιτάζεις, σά νά τό
θαμάζεσαι τί νά είναι αυτοί οι βόλοι. Νά μέ συμ-
παθήσης, που πλάκωσε τό νού μου έ βαρός έ καη-
μός, και παρά λίγο νά τό λησμονήσω πώς 'Ακρό-
πολη δίχως πολιτεία δέ γίνεται, και πώς εκείνη είναι
ή έρμη ή πολιτεία της πύθ έρμης 'Ακρόπολής μας.
Είναι ή άρχαία ή χώρα που βλέπεις, κι άπομεινά-
ρια της οι άδοξοτοκόλλητες πέτρες. Τίποις άλλο
παρ' αυτές δέν της έμεινε! 'Αν είτανε μέρα και κα-
τεθαίναμε, ίσως βρίσκαμε και μερικά λυχνάρια κομ-
ματιασμένα, που τί είδαν άπό τή στιγμή που βγή-
καν άπό το τεχνίτη τό χέρι, μέ πεισματάρικη
ουισπή κρυφά τό φυλάγουν! Τό βλέπεις, τό βλέπεις
τό λυχνάρι, τό ρωτάς μέ λαχτάρα, σέ τί όμορφίες
έχουσε φώς, σέ τί άρετές, σέ τί άλήθειες, σέ τί με-
γαλεία και δόξες, και σέ τίμια δέν άνοίγει νά σού μι-
λήση τό βουδ τό κεραμιδοκόμματο! 'Όλα, όλα νά
τά φανταστής έκει πρέπει. 'Αγορές, στοές, γυμνά-
σια, χορούς, θέατρα, πανηγύρια. 'Η θρησκεία της
όμορφιάς, της χαράς και της ήδονής θά μεθύσει τό
νού σου, και θά ξαναγεννήσει τήν ύπαρξή σου. Θα-
κύσης τότες τόν 'Αρίωνα νά δοκιμάζει τήν έ-
βδομη χόρδα του, τόν 'Αρίωνα νά μαθαίνει άπό τή-
δόνια του κάμπου τό θεό τό μυστήριο που μάγεψε
τά δελφίνα. Θενά δής μαρμαροτράχηλες παρθένες
νά κατεθαίνουνε σέ Νάο της 'Αγάπης, και νά κα-
ταθέτουν πολύτιμα στήν 'Αφροδίτη ταξίματα, άγγελ-
λοκάματα παλιάρια πτεφανωμένα νά ακολουθούν τήν
Ιερή συνοδεία μέ λαχτάρα και περιφάνεια. Θενά δής
άντρες συναγμένους σέ στοές μαρμαρίνες και σέ πε-
ριστήλια, και βυθισμένους στή μελέτη εκείνη που
τηνε λέγανε—«τή πύλη συμφέρον»—τό συμφέρον
έκεινο που κολοβόητικε κι αυτό σήμερα καθώς τό
λυχνάρι, κι άλλο τώρα δέ σηκώνει παρά τό ιδιαι-
τερό μας καλό, τήν άγρόταξη τήν όρεξη του έγώ.
Θενά δής καρδιά και καρδιά, άλλα νά σκαρώ-
νουνται σιμά σέ λιμένα. Άλλα πάλι άραγμένα ή
και στήν άμμουδιά τραβηγμένα, κι άλλα νά σηκώ-
νουνται γεμάτα σιδερόχερους κωπηλάτες, που ξεκί-
νουνε νά διαφεντέψουν τήν καλότυχή τους πατρίδα.
Θενά δής ξένα πλοία νά μπαίνουνε μέ πραιμάτιες
άπό Φοινίκη, άπό Βοζάντιο κι άπό Ρόδο: άλλα νά
βγαίνουνε φορτωμένα κρασί που μήτ' ένας 'Αριστο-
τέλης δέν τάλησημόνησε στήν άθανασία νά τό δια-
λαλήση. Θενά δής της τέχνης έργα, που του κακού
σήμερα ένας Φράγκος πολεμάει νά τό ξαναπλάσει.
Θενά βρής τήν άγια τήν τέχνη μέσα στή ζωή, μέσα
στήν ψυχή των μακαρισμένων κατοίκων αυτής της
χώρας. Θενά βρής άγάπη, άρετή, χαρά, πλούτος
δόξα,— τί δέ θά βρής!

Κι ως τόσο τάνοίγεις τά μάτια που ή φαντασία
τάχει μαγεμένα τόση ώρα, κι άλλο δέ βλέπεις παρά
χωράφια, χωράφια και βόλους άδοξοτοκόλλητους!
Μήτε πέτρα πάνω στήν πέτρα δέ σώζεται! Μήτ' ένα
φάντασμα θλιμμένο τή νύχτα δέν έρχεται νά καθίση
και νά θρηνήση τό μεγάλο, τόν τέλειο τό χαλασμό!

'Αδύνατο νά φανταστής και νά μή σέ πάρη σάν
άνεμος άπέραντη θλίψη! Νά ξέρης τό τί είτανε
κάθε λιθάρι: σ' αυτά τά χωράφια, είναι μά τό ναι
βάσανο κι άπό το γκρεμισμένου άγγέλου φριχτό-
τερο. Καλότυχος ό ζευγάς,—κι άς είναι και 'Τούρ-
κος,—που ήσυχια και ξένοιαστα έργώνει τό ιερό
αυτό χώμα, δίχως καν νά τ' όνειρευτή πώς γίνε-

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100 000 ! ΛΑΧΕΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκαστον γραμμάτιον ισχύον διά τήν κλήρωσιν τής 31 Δεκεμβρίου
1909 τιμάται άντι μιας δραχμής.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΗΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	έκ δραχ.	€
1 Κέρδος	»	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
3 Κέρδη	»	10,000
5 Κέρδη	»	5,000
118 Κέρδη	»	1,000
557 Κέρδη	»	100
	»	50
1000 εν όλω κέρδη αξίας δραχμών.....		225,000

Γραμμάτια πωλούνται. Είς τή δημοσία ταμεία και λοιπάς δημοσίας έργας, εις τας Τραπεζας, εις τούς σταθ-
μάς και στασιάρχους των σιδηροδρόμων, τούς διαχειριστάς των μονοπωλίων και τή πρακτορεία των έφημερίδων.
δραχ. μίαν έκαστον γραμμάτιον. Ισχύον διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.
Δια πύσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άποσυνθέντων εις τό Γραφείον του 'Εθνικού Στόλου και των
'Αρχαιοτήτων. Υπουργείον Οικονομικών εις 'Αθήνας.

Ο διευθυνών τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ται νά ύπάρξη κ' Ιεροσολία στόν κόσμο!
Του κάκου, γύρισε νά δούμε και του Μπραίμη τό
χάλασμα. Στην άλλη την άκρη της Τάμπιας. Τέσσε-
ρεις τοίχοι, κουκουβάγιες γεμάτοι. Είταν όμως μία
φορά σπύτι, κι όσο για τόν Μπραίμη, είταν κι αυτός
Ρωμύς μία φορά! Πρέπει νά τή μάησε τήν ιστορία
του. Νά σού τή εγγηθή σέ δρόμο, ώρα που θά κα-
τέδουμε, νά γυρίσουμε πίσω, σέ μοναχικό τό καλόδι.
('Ακολουθεί)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ

— Florian-Parmentier. «Deserteur?»
Roman contemporein. Nouvelle edition
Paris. Gaston-Serge, editeur. 17 Rue
Fontaine.

Έργο του γνωστού νέου ποιητή και κριτικού
που ή αισθητική του μελέτη «'Ηθική φυσιολογία
του ποιητή» προξήνησε μεγάλη έντύπωση. Για τό
μυθιστόρημα αυτό τό γραμμένο μέ δύναμη και μέ
ποίηση, μίλησε όλος ό γαλλικός τύπος.

— Roger Dévingne (Georges-Hector
Mai. «Les Bâtisseurs-de-Villes. Poemes.
Στόν ίδιο τόν έκδοτή (Gaston-Serges).

Στίχοι νέου ποιητή μέ μεγάλην έπιβολή και
φιλοδοξία νά πη τό τραγούδι του αγία τήν άγάπη
των ανθρώπων» μέ τόν έρωτα και τήν φροντίδα της
μεγάλης Χώρας.

— Στο τελευταίο φυλλάδιο του «Mercure de
France», ό Δημήτρης 'Αστεριώτης (Philéas Le-
besgue) μιλώντας για τά νέα ελληνικά έργα, γρά-
φει για τό νεότερο δραματικό έργο του διευθυντή
του Νουμά :

«Κ' ή δραματική αυτή σκηνή της «'Οξώπορ-
τας», καθώς και οι «'Αλυσιδες» είναι μία προσπά-
θεια για τό ξανάνωμα των έργων που τά έμπνέει
ό πόλεμος των κοινωνικών έλαττωμάτων και ή σά-
τιρα, που κρατιώνται άπό τό φυσικό του διαλόγου.
Τήν προσοχή και τή φροντίδα που γεννάνε τή δα-
νειζούνται άπό τίς ιδέες που βάζουνε μέσα και σ'
ένέργεια.

Κ' έτσι τά πρόσωπα που έμψυχώνουν τά έργα
τούτα φαίνονται πώς δέ ζούνε παρά άπό μία ζωή
τεχνητή κάπως όπου τά συνηθισμένα αισθήματα
δέν έχουνε βεβαιά δύναμη. Μά επειδή, καλά καλά,
τό δράμα μας δίνεται μέ πλοκή που μέσα της κρέ-
μεται ή τύχη μιας κοινωνίας, ή δραματική του
χάρη τραβά και είναι μολαταύτα δυνατή, και θά

είτα, ήδικο νά παραμερήσει κανείς τή σκηνηκή αξία
των προσπαθειών τούτων, που τιμάνε τή δημοτική
γλώσσα. 'Επειτα ή σκηνή «Στήν 'Οξώπορτα», βί-
ζει μπροστά μας σπουδαιότατο ζήτημα, τό ζήτημα
της λευτεριάς της γυναίκας.»

— «Κ. Φ. Σκόκου: 'Εθνικόν ήμερολόγιον 1910».
Κλείνει τά 25 χρόνια του μέ τούτο τόν τόμο τό ή-
μερολόγιο του Σκόκου και γι' αυτό ή φετεινή του
έκδοση είναι, νά τήν πούμε, πανηγυρική. 'Εξόν άπό
τήν άλλη διαλεκτή, καθώς πάντα, ύλη του, έχει
σε μικρές εικονούλες όλους τούς λογογράφους και
ποιητές που γράψανε στά εικοσιπέντε τούτα χρόνια
μέσα στό ήμερολόγιο. 'Η πινακοθήκη αυτή, μαζί
μέ τίς σύντομες βιογραφικές σημειωσούλες, είναι ά-
ληθινά πολύτιμη.

BIBLIOΦΙΛΟΣ

Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΕ

— Μία όμορφη φάρσα, ή «Κληρονομία», πλάηθηκε τήν
παρασμένη βδομάδα μέ μεγάλη έπιτυχία σέ θέατρο του
Οικονόμου. 'Εξόν άπό τούς κ. κ. Μουστάκα, Βαρνάβα κλπ.
πολύ όμορφα και χαρακτηριστικά έπαιξε και ή κ. 'Αννα
Βώκου.

— 'Ο γεροντικός σύλλογος «Κωνσταντίνος Παλατιολέ-
γος», έξόν άπό τά εθνικά πράματα, διαφέρειται και για τά
θεατρικά. Κ' έτσι διόρισε μία έπιτροπή άπό τούς κ. κ.
Βουδούρη, Παπαμιζέλοπουλο κλπ., μέ εισηγητή τό δραμα-
τικό συσώφρα κ. Καλλιρόην Καραβίδα. νά κρίνει και νά
βαθμολογήσει τά πρωτότυπα έργα που παιχτήκανε τό πε-
ρασμένο καλοκαίρι στήν 'Αθήνα. Και τάκρινε, που νά μή
βασκαθεί, παιμπουδικώτατα.

— Πολλοί φίλοι μας γράψανε άπό τί έπαρχίες κι άπό
τό 'Εξωτερικό και τούς στείλαμε «Προκήρυξη» του 'Ιδα.
'Ότισσο μείνανε ακόμα μερικά αντίτυπα και καρτερούμε
νά μας γράψουν κι άλλοι νάν τούς στείλουμε.

— 'Η «'Εστία» και μία δυό άλλες έφημερίδες βιαστή-
κανε νά χαρακτηρίσουν τρελλά τό δεσπότη της Δέρισσας.
Γιατί; Δέν καρτερούνε νά δούνε πρώτα τί θά βγει άπό τήν
ανάκριση; Μπορεί νάχει και δικιο και τότε πιά δέ θάνα
τρελλάς, μά πάλληκρας, γιατί δε φοβάται νά τελαλήσει
τήν αλήθεια.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Στά Τρία ερωτηματικά. Ούτε τό άποδοκιμάζουμε
ούτε τό έπιδιοκίμαζουμε τό έργο του «Στρ. Συνδέσμου».
Τό κρίνουμε μοναχά. 'Ο,τι καλό τό λέμε, δ,τι κακό τό
χτυπάμε. Μήπως αυτή δέν είναι άπό μιάς άρχής ή πολι-
τική του «Νουμά»: 'Γιατί λοιπόν άπορείς; —κ. Μεδικ.
Θέλει ακόμα λίγο δουλεμα ό στίχος και γι' αυτό δέν τό
δημοσιεύουμε.—κ. Γ. Μουρ. σέ 'Ηράκλειο. Σού στέλ-
νουμε ό,τι μας ζητάς.—κ. 'Υπ. σέ 'Αμύργη. Λάβαμε τή
συντρομή κ' εύχαριστούμε.